

(Úvod do dialektologie, 2018)

1. Nářeční skupina východomoravská

PŘEČKOVICE (744)

Dětské hry a práce

žena, nar. 1907

Toš ten živod bíl těškí, to sa ví, prvej¹, ist'eže. To aj diš sme bili jako d'ěcka, diš sme rústli, aj diš sme, mi sme si tak nemohli hrát, jak si fčilkaj² d'ěcka hrajú, fšecko majú, ti balóni, a mi sme mňeli enom pucku³. To sme vzali starú pančuchu, rospárali, uđeľali sme pucku, ná⁴ tím sme si enom házávali. A fčilkaj d'ěcka, to mosíja mňet palóni⁵, šag jag oňi povidajú, jakési míče a gdesi cosi, jakichsi teh hraček, to где, to mi sme nemohli mňet. To mi us sme moseli, dis sme bili takové d'ěcka, husi hnat, pást, a boski! To sme botú aňi ničeho nemňeli! To sme moseli enom boski. A potem už jak trochu vječí, toš už zas krávi, uš palicu⁶ do ruky, a už hajda, uš krávi, kabat'isko sa dało na hlavu, diš pršalo, nebo ten mňech⁷ sa dál na hlavu a uš sa šlo za kravama. Us sme páslí krávi.

Na fčilkaj tí d'ěcka? To aňi nevíja, co je! To fčílkaj je d'ěcko, de⁸ to. To bi aňi, aňi nešli tí d'ěcka, aňi bi to nehna-... aňi bi to nešli pást, aňi bi sa nemohli spolehnút na to. Aj diš sme přišli, moseli sme viházad hnúj a fčil tej škuťini⁹ donést pod ňe, nastlat, fčil sme to moseli napájat, vzít puténku, do studňe na vodi, na vodu, vodi donést, napójít sme to moseli a us sme moseli pomáhat fšecko, po dvoře zamést a tak. Ale fčílkaj d'ěcka, chm, co to je! To aňi nevíja, že žijú. Co fčil d'ěcka majú život.

¹ dříve, ² teď, nyní, ³ hadrový míč, ⁴ no a, ⁵ míče, ⁶ hůl, ⁷ pytel, ⁸ kde, kdepak, ⁹ steliva pro dobytek

HALENKOV (750)

Roztržené kalhoty

muž, nar. 1912

Přyšel za mnú zdejší opčan, byl to penzista. A sťežoval sy, že mu mój pes rostrh ga'e. Já sy povidám, tak sy to rozmýslám, povidám mu: „Éj, ale toš, strýcu Skúpičový, myslím, mój pes to asy nebýl.“ Že byl. „Poznáл sem ho, byl to váš,“ povidál ňe. Já povidám: „Tož vité-i¹ co. Poťte sa podívať a zistíme to na místo samém, lest'i² sú to ty ga'e rostrhlé zubami od mojih psa.“ Tož zme přyšli k nám, s cestý zavoľam: „Punt'o, pocem!“ Punt'a sa přyhrne spoza chałupy a povidám mu: „Pocem, tu sy sedni!“ Chytíl sem ho za hubu, sem mu ju otevřel a ptám sa teho strýca Skúpičového: „Toš čym vám ty ga'e rostrhnút?“ A on chudák nem'él ani jedného zuba. Tož jag by mu moh zubama ga'e rostrhnút? „Leda,“ sem mu povidáł, „leda by vám to udeľal pazúrem z nohy.“ Toš strýc Skúpič úsa ochmúli³ a požádáł za prominutí a odešel.

¹ vité-li, ² jestli, ³ zakabonil

JAVORNÍK (757)

Ztracený houser

muž, nar. 1900

Tag vám téš povím legendu o dvoch ch„apcuch. Bili to siroti, nejakí Šibula a Babinec. Tag oňi chodíli na Mijavu, pašovali. Tu od nás nosili kvit¹ a tam otád' zas nosili tabák. Zas ti silní kuráci, co bili, mali rád'i ten maďarskí doháň². Ale zas ti Slováci tu od nás mali rád'i ten lich, d'e,,ali z ľeho pálenku zas, bila vítečná pálenka. Ten Šibula šé,, vraj rás³ tam na Mijavu, to sa tam š,,o, ešče bi,,o prítmo⁴. A jag iše,, po d'ed'iňe, negdo ma,, pust'ené husi. Bili to Pavlincé, prezďifka Pavjé, buť – v noci im višli ven ze dvora, bud' vjeter im ľejak otevré,, vráta, a ti husi jak učuli íst⁵, tak strhli krik a bi,, tam parádňí húser. Že ten kričí: „Stríče, stríče, kam idete?“ A ten Šibula povidá: „Na Mijavu.“ – „Aj já, aj já!“ – „No tak pot“, drapi, ho za krk, skova,, ho pod halenu, donés,, ho na Mijavu a tam ho zrovna predá,, a prepi,. No ale ti ludé sa po húserovi zháňali a dali vo,,at policajtem. Ted' nebíva,, rozh,as po d'ed'inách, neš⁶ policajd bubnova,, a navečer h,,ási,: „Tím a tím luďom sa stratí,, húser.“ Ke kemu bi došé,, z husama, lebo o ľem negdo veďe,, kebi⁷ im povede,, alebo kebi im ho dohna,. Ale ľigdo o húserovi nevede,,. Aš potom sa jední ptajú: „Prosím váz, akí bi,, ten húser?“ – „No velikí a ma,, na h,,avje čepičku.“ To je černí fléček. „Já, teho Šibula zebra,, a na Mijavje ho predá,,.“ No tak to dali četníkom, četníci došli, Šibulu višetrili, prizna,, sa, že on šé,, na Mijavu a že ten húser sa ho pta,: „Kam idete, stríče? Kam idete?“ – „Na Mijavu.“ – „Aj já!“ – „Tak sem ho zebra,, tam sem ho predá,, a prepi,. Snáť sem sa s ľím nemoh,, tahnút spátki dom.“ Tag dosta,, za to štirijadvaced hodín.

¹ líh, ² tabák, ³ prý jednou, ⁴ šero, ⁵ uslyšeli, jak někdo jde, ⁶ ale, ⁷ kdyby